

Hej

Jeg henvender mig, da jeg undrer mig meget over den måde selvforsørgelses- og hjemrejseydelse inddeles på. Der er ikke taget højde for at vi lever i et moderne samfund og at forsørgere ikke altid lever sammen med sit barn.

Der er i loven 4 satser:

- 1) Du er enlig forsørger
- 2) Du er gift eller samlevende og forsørger et barn i hjemmet.
- 3) Du er ikke forsørger, over 30 år eller udeboende under 30 år.
- 4) Du er hjemmeboende og over 30 år.

Min kæreste har en datter på snart 3 år. Han og barnets mor gik fra hinanden for snart 1,5 år siden. Dengang fik han en ydelse efter 2). Da han flytter for sig selv og har samvær med sin datter rykker han til 3). Altså i forhold til en ydelse anses han ikke længere for at være forsørger, da han ikke længere bor sammen med sin datter. Det giver jo ingen mening. At han så efterfølgende pålægges at betale børnebidrag (og opfylde sin forsørgelsespligt) er jo modstridende og diskriminerende. Min kæreste vil rigtig gerne forsørge sin datter og er ikke uenig i at han bør betale børnebidrag, men med 6.142kr brutto om måneden er det ikke muligt. Det har Udbetaling Danmark også vurderet at der økonomisk ikke er mulighed for, men hver måned stiger hans gæld for ubetalt børnebidrag. Hvordan er det muligt at blive pålagt at opfylde sin forsørgelsespligt set i forhold til en lov, når man i den anden lov fra den ene dag til den anden pludselig ikke længere anses som forsørger når man ikke bor sammen med sit barn?

Venlig hilsen

Susanne Boes Andersen